

talen til det ene og det andet Øjemed, tværtimod, det er ikke længe siden, man vedtog til Skibsfarten at uddele mægtige Kapitaler, som ganske utvivlsomt burde været anvendt paa anden Maade i Stedet for at gaa i Redernes og Aktionærernes Lommer, opsparede som de var med det for Øje at sikre Nyerhvervelser for den danske Handelsflaade. Paa alle Omraader godkender man den kapitalistiske Moral og Samfundsopfattelse, saa nytter det ikke nu at beklage sig over, at det ikke gaar saa godt, som det burde. Det ligger selvfølgelig i Systemets hele Karater; saa længe man bevarer det, vil man bestandig opleve, at Industriens Ledere gør sig skyldige i Ting, som man bagefter kan sige er mindre heldige.

Naar den ærede Ordfører for Venstre særlig slog ned paa Skotøjsindustrien og sagde, at specielt der havde der vistnok været foretaget Handlinger, som man kunde sætte Fingern paa, saa er dette maaske ogsaa rigtigt. Jeg tror, den ærede Ordfører nævnte, at en enkelt Person i særlig Grad havde gjort sig bemærket; dette kan vist meget godt paavises, men den Person, som den ærede Ordfører specielt sigtede til, fik, saa vidt jeg erindrer, en officiel Hædersbevisning af den nuværende Regering, kort før der en Søndag Formiddag lød et Skud, som afsluttede et maaske virksomt Liv. Det ene staar derfor mindre godt til det andet; den ærede Talers Beklagelse staar mindre godt til forudgangne Handlinger og til hele den Tilslutning til det kapitalistiske System, som vi ved alle andre Lejligheder møder hos den ærede Ordfører og hans Parti.

Med Hensyn til Lovforslaget i øvrigt vil man have set, at det kun indeholder faa Linier, hvorefter Rigsdagen skal give en Bemyndigelse til Handelsministeren til at foreskrive, i hvilket Omfang Indførsel i disse to Industrier maa finde Sted. Vedtagelsen af en saadan Lov forudsætter unægtelig en ganske betydelig Tillid til Regeringen, Lovens Indhold staar fuldt ud paa Højde med det, der indeholdes i Loven af 7. August 1914. Jeg ved ikke, om ikke Venstre frygter, at der i nogen Grad skulde kunne opstaa Enevælde under denne Lov, ligesom det, efter hvad man sagde, var sket under Loven af 7. August 1914. Jeg er jo ikke saa bange derfor, det ved de ærede Ministre meget vel, jeg peger kun paa den Fare, der kunde ligge i nu at gentage omtrent Ordlyden af en Lov, som man har angrebet saa voldsomt gennem en lang Aarrække. Men naturligvis kunde

der være Grund til ogsaa fra vor Side at ønske mere bestemte Udtryk og i alt Fald mere bestemt præciseret, paa hvilken Maade den højtærede Minister vil anvende den Bemyndigelse, han eventuelt faar ved Loven. Jeg haaber, at Udførelsen i alt væsentligt vil ske efter de Raad, der bliver givet af det af Ministeren omtalte Udvalg, som skulde omfatte Repræsentanter for de forskellige Sider indenfor Industrien, foruden Fabrikanter og handlende ogsaa Arbejdere.

Jeg nævner, at det utvivlsomt er nødvendigt, hvad jeg ogsaa paa Fremsættelses-talen forstod, at den højtærede Minister havde Opmærksomheden henvendt paa at træffe Foranstaltninger til at sikre Befolkningen mod Plyndring ved Hjælp af den fremdeles tilladte Indførselsmængde af Skotøj og Cigarer. Jeg vil ligeledes nævne, at der, naar man gaar til en saa omfattende Standsning af Importen, som jeg forudsætter maa blive Følgen af dette Lovforslags Vedtagelse, ogsaa kan rejse sig Betænkeligheder i Retning af, at danske Cigar- og Skotøjsfabrikanter og handlende muligvis kunde finde paa at udnytte den Beskyttelse, der her bydes dem, paa en saadan Maade, at Forbrugerne kommer til at betale urimelig meget for Varen. Vi har den Opfattelse, at Indførselsforbud eller Indførselsregulering, som der her er Tale om, rettelig bør følges af en Pris- eller Avancefastsættelse for danske Produkter; ellers aabner man Sluserne for hensynsløs Udbytning af Befolkningen ad disse Veje, i alt Fald er denne Fare til Stede. Hvis man gør noget positivt imod Import, vokser Faren for, at danske Kapitalister benytter sig af den Beskyttelse, de saaledes opnaar. Jeg har imidlertid af de forudgaaende Forhandlinger forstaaet, at Regeringen ikke var sindet at foreslaa noget i Retning af Regulering af Priser eller Fastsættelse af Avance for danske Produkter. Jeg forudsætter, at Sagen gaar i Udvalg, saa at visse Oplysninger der kan blive meddelt, og jeg skal ikke, i alt Fald ikke paa Sagens nuværende Stadium, bebude, at vi fra vor Side vil fremsætte og opretholde Krav om en saadan Avancebegrænsning eller Prisfastsættelse; men hvis vi undlader det ved denne Lejlighed — det maa jeg stærkt betone —, kan der kun være Tale om, at man forsøger sig med Hensyn til en Ordning af Beskyttelsen og ser, hvorledes den virker, og for saa vidt den virker saaledes, som vi altsaa frygter, maa vi forbeholde os paa ethvert Stadium at tage Sagen op paa